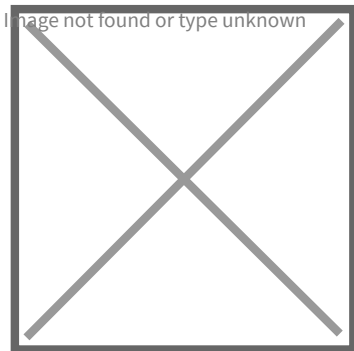

Sequoia sempervirens 'Illa Martin'

Výška	30 - 40 m
Šířka	6-10m
Koruna	narrow pyramidal
Kůra a větve	twigs reddish brown, bark orange brown, thick and softly fibrous, flaking in long strips
List	needles, arranged in spiral shape, dark green, 1.5 - 2,5 cm, blue green
Květy	inconspicuous
Plody	hanging, ovoid cones, about 1,5 - 3 cm
Trny	Žádný
Jedovatost	Obvykle není jedovaté pro lidi, (větší) zvířata
Půdní vlhkost	Vhodné pro mokré půdy
Zadláždění	Netolerující zadláždění
Zóna otužilosti	7b (-14,9 do -12,3 °C)
Odolnost větru	good, also tolerates sea wind
Ostatní odolnost	Odolné větru
Použití	pobřežní zóny
Tvar	Vysokokmen, Alejový jehličnan, Vzorový jehličnan
Původ	U.S. National Arboretum, Washington D.C., USA, 2003

Illa Martin' je velký až velmi velký strom se stejným úzkým pyramidálním habitem jako druh *Sequoia sempervirens*. Strom se dobře větví a vytváří hustou korunu. Nejvýraznějším rozdílem oproti primárnímu druhu je, že jeho jehlice jsou v létě modrozelené. V zimě se však zbarvují do tmavě zelené barvy. Také odrůda 'Martin' se ukázala být odolnější než základní druh a ostatní kultivary. Jedinec *S. sempervirens* v Trompenburských zahradách přečkal zimu 1955-1956, jednu z nejkřutějších zim 20. století. Z přibližně 10 000 sazenic z roku 1952 jich tuto zimu přežilo pouze pět. Teprve v roce 1999 pokřtil Dick van Hoey Smith strom "Martin", podle doktora Martina ze Sequoiafarm v německém Kaldenkirchenu, který semena distribuoval. Tato semena pocházela původně z Kalifornie. Zcela náhodou bylo několik klonů pojmenováno "Martin" několika lidmi. Poté bylo rozhodnuto změnit jméno na "Illa Martin", po manželce Dr. Martina. V Německu se různé, zčásti nepojmenované klony stále nazývají Martin Klon. 'Illa Martin' je mrazuvzdornější než ostatní klony *S. sempervirens*, a proto se více uplatňuje jako solitéra v parcích a velkých zahradách. Tento kultivar je však vhodný i jako alejový strom v zeleni.